

Sygn. akt V CZ 39/07

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa S.K.

przeciwko Skarbowi Państwa – Wojewodzie [...]

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 maja 2007 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 26 stycznia 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w W. odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tego Sądu z dnia 19 października 2006 r. W uzasadnieniu wyjaśnił, że została ona złożona po upływie terminu określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. Powód wniósł skargę kasacyjną na wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 19 października 2006 r., doręczony pełnomocnikowi powoda 22 listopada 2006 r., w dniu 22.01.2007 r. tj. ostatnim dniu terminu określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c., jednak nie do Sądu Apelacyjnego, lecz do Sądu Okręgowego w W., a ten przekazał ją Sądowi Apelacyjnemu dopiero w dniu 23 stycznia 2007 r.

Zażalenie przyznaje fakt złożenia odrzuconej skargi kasacyjnej w biurze podawczym Sądu Okręgowego, zwraca jednak uwagę na to, że złożył ją tam powód osobiście, ponieważ profesjonalny pełnomocnik, który ją sporządził, był w tym czasie chory, w biurze zaś podawczym Sądu Okręgowego nie pouczono powoda o konieczności złożenia skargi kasacyjnej do Sądu Apelacyjnego, mimo że była ona do niego zaadresowana.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁵ §1 k.p.c., skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej (zob. też art. 133 § 3 zdanie pierwsze w związku z art. 391 § 1 i art. 498²¹ k.p.c.). Powyższy termin może być zatem zachowany tylko w razie wniesienia skargi kasacyjnej do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie. Jego upływ ze względu na odesłanie zawarte w art. 165 § 1 w związku z art. 391 §1 i art. 498²¹ k.p.c. określa się w sposób przewidziany w art. 112 k.c., tj. kończy się on jako termin oznaczony nie w dniach, lecz miesiącach, z upływem dnia, który swoją nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Jest on zachowany, jeżeli przed jego końcem skarga kasacyjna wpłynie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, lub, zaadresowana do tego sądu, zostanie oddana w polskim urzędzie pocztowym (art. 165 § 2 k.p.c.). Nie ma znaczenia, czy odpowiednich czynności dokona sama strona wnosząca skargę kasacyjną, czy kto inny. W razie zatem złożenia skargi kasacyjnej w innym sądzie, niż wskazany w art. 398⁵ §1 k.p.c., termin, o którym mowa, zostaje zachowany, jeżeli sąd ten przed

upływem wspomnianego terminu przekaże skargę kasacyjną sądowi wskazanemu w art. 398⁵ § 1 k.p.c. lub zaadresowaną do sądu wskazanego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. odda w polskim urzędzie pocztowym (por odpowiednio tu aktualne uwagi zawarte w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 24 września 1998 r., III CKN 722/98, LEK nr 55397 i cytowanych w nim orzeczeniach).

W świetle powyższych uwag, Sąd Apelacyjny trafnie uznał, że powód wniósł skargę kasacyjną po upływie terminu określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c., gdyż, jak wynika z dokonanych ustaleń, wspomniany termin minął z końcem 22 stycznia 2007 r., a skarga kasacyjna powoda została przekazana przez Sąd Okręgowy Sądowi Apelacyjnemu, do którego, zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c., należało ją wnieść, dopiero następnego dnia. Odrębną kwestią jest, czy okoliczności przytoczone w zażaleniu mogłyby uzasadniać przywrócenie powodowi terminu do wniesienia skargi kasacyjnej na podstawie art. 168 k.p.c.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ k.p.c.).